

PÄÄKIRJOITUS

Se vanha vainooja

Iloitkaa siis, taivaat ja te taivaiden asukkaat! Mutta voi maata ja merta -- Saatana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on rai-von vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt. Ilm. 12:2

Viime aikoina olen sattuneesta syys-tä keskustellut monen ihmisen kanssa kirkon tilasta. Lähes kaikki ihmiset ovat huomanneet, että kirkolla ei mene hyvin. Ihmetellään ja mietitään syitä. Kun kirkko, papit tai hengellisyys ylittävät uutiskynnyksen, kyse on yleensä kirkon kannalta kielteisestä asiasta. Milloin syyksi ilmoitetaan niskuroivat papit, milloin taas maallistuminen. Ja kaikkea siltä väliltä. Joskus puhutaan myös piispojen turhan kovasta linjasta, joskin useammin vaaditaan vielä kovempia otteita. Kirkko yhdistetään sellaisiin asioihin kuin syrjintä, homofobia ja oikeusprosessit. Taustalla ovat luonnollisesti ns. perinteinen kanta versus ”uudet linjaukset”.

Eräs arvovaltainen lehti kirjoitti pääkirjoituksessaan ”etemme saaneet aina-kaan vielä todistaa hirttäjäisiä” kun vanhauskoiset vielä nostavat päätään. Toiset taas puhuvat tunnehäiriöistä, ”oikosul-kufundamentalisteista” jne.

Keskustelin joitakin päiviä sitten vanhan papin kanssa, joka sanoi ajattelevansa, että olemme siirtyneet uuten vaiheeseen. Elämme nyt uutta pimeyden aikakautta. Tilanne on selvästi kiristynyt, hän totesi.

Kun kuulin hänen sanansa, ajattelin, että hän on oikeassa. Olen juuri itsekin ajatellut, että ”Saatana on laskeutunut teidän luoksenne”. Moni on puhunut tilanteesta täysin tai lähes samoilla sanoilla.

Olimme hiljattain koolla kuuden kirkollisen järjestön yhteisillä työntekijäpäivillä. Minua oli pyydetty valmistamaan raamattutunti aiheesta elävä Kristus, elävä usko, elävä kirkko. Raamattutunnin jälkeen lähetysjohtaja Pekka Mäkipää sanoi, että tuohon listaan voisi listata myös ”elävä sielunvihollinen”. Hän on oikeassa.

Mielestäni kirkollista tilannetta tai elämää muutenkaan ei voida ymmärtää, ellei oteta huomioon, että Jumalalla on vastustaja. Kysymys ei ole vain erilaisista mielipiteistä ja siitä, että kirkossa nähdään asiat kovin eri tavalla. Tietysti on kyse myös siitä, mutta ongelmat ovat paljon syvemmällä.

Kun lukee Raamattua, huomaa, kuinka usein kerrotaan, etteivät opetuslapset tunnistanee Herraa. Kun he näkivät hänen kävelevän järven aalloilla, he säikähtivät, kertoo Matteus. Jeesus joutui sanomaan heille: ”Pysykää rauhallisina, minä tässä olen. Älkää pelätkö.” (Matt. 14:25–27).

Maria ei tuntenut ylösnoussutta Kristusta. Maria luuli Jeesusta puutarhuriksi, kertoo apostoli Johannes. Emmaksen tiellä kaksi opetuslasta ei tuntenut Jeesusta, ”sillä heidän silmänsä olivat kuin sokaistut.”

Mutta kerrotaan myös, että itse Saatanakin tekeytyy valon enkeliksi (2. Kor. 11:14). Pietari oli juuri saanut Jeesukselta vahvistuksen, että hän oli puhunut sitä, minkä Jumala oli hänelle ilmoittanut. ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan Poika.” Siihen luottaen Pietari oli varma asiastaan. Kun Jeesus alkoi puhua tulevasta kuolemastaan, ”Pietari veti hänet erilleen ja alkoi nuhdella häntä: ’Jumala varjelkoon! Sitä ei saa tapahtua sinulle, Herra!’” Mutta Matteus jatkaa kertomalla että ”Jeesus kääntyi pois ja sanoi Pietarille: ’Väisty tieltäni, Saatan! Sinä tahdot saada minut lankeamaan. Sinun ajatuksesi eivät ole Jumalasta, vaan ihmisestä!’” (Matt. 16:16–22).

Jeesuksen apostoli Pietari oli joutunut elävän sielunvihollisen uhriksi. ”Se vanha vainooja, kavala, kauhea” oli huijannut ja vietellyt Pietarin, Jeesuksen läheisen apostolin. Pietari ei tunnistanut paholaisen ääntä, vaan kuvitteli puolustavansa Jeesuksen intressejä. Jeesus kuitenkin paljasti Perkeleen aikeet, kun tämä yritti tarjota Jeesukselle toista tietä. Jeesus oli sanonut sekä ennen kuolemaansa että sen jälkeen, että ”kaiken sen tuli käydä toteen, mitä Mooseksen laissa, profeettojen kirjoissa ja psalmeissa on minusta kirjoitettu.” (Luuk. 24:44).

Miten vihollinen toimii tänä päivänä? Varmasti niin, että hän yrittää tänäkin päivänä houkutella meitä hylkäämään Raamatun sanoman. ”Onko Jumala todellakin sanonut” on hänen teemansa vuodesta toiseen, vuosituhannesta toiseen. Paholaisen perusominaisuuksiin kuuluu, että hän kyseenalaistaa Jumalan Sanan. Sen takia on ratkaisevan tärkeää, että kirkossa valvotaan, mitä julistetaan ja opetetaan: ”Kun kaikki nukkuivat, hänen vihamiehensä tuli, kylvi vehnän sekaan rikkaviljaa ja meni pois”, sanoi Jeesus. On olemassa syy ja seuraus: mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.

Se koskee meitä jokaista, ja varmaan kirkkoa yhteisönäkin.

Jumalan vastustaja pyrkii myös saamaan kirkossa aikaan erimielisyyttä ja näytelmän, jolle kaikki ihmiset nauravat. Raamatussa todetaan, että nyt on ”Syyttäjä syösty alas, tuo, joka meidän Jumalamme edessä syytti veljiämme päivin ja öin.” (Ilm. 12:10). Veljien syyttäjä...

Se vanha vainooja on ”raivon vallassa”. Hänen aikansa on lyhyt. On syytä muistaa, että vaikka vastustaja on kavala, kauhea, ja väkevä, niin on olemassa häntä Väkevempi, ja tuo väkevempi ottaa vastustajalta aseet ja varusteet.

”He ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta,” (Ilm. 12:11) Älä pelkää! Nyt siis rohkeasti ”töihin”! Kristuksen lähetykskäsky on voimassa: ”Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille.”

Vuosia sitten, kun öljykriisi iski ja sen seurauksena tuli lama, olin nuorena pappina Paulig Oy:n joulujuhlassa. Oli hiukan ahdistunut tunnelma, työllisyystilanne oli vakava, ja kaikki miettivät tulevaisuutta. Kun Henrik Paulig silloin tervehti työntekijöitä, hän vastasi itse asettamaansa kysymykseen: Mitä pitää nyt tehdä? ”Tee työtä, ja rukoile.”

Oikein ymmärrettynä sama neuvo pätee tänäänkin. Tee työtä – julista evankeliumia kaikille luoduille, todista, että Jeesus on Herra. Ja rukoile.

*On turha oma voimamme
vääryyden valtaa vastaan.
Me turman vallat voitamme
Herrassa ainoastaan.*

Siunattua kesää!

1.6.2007
Henrik Perret